

СМЖРТТА НА ДЕЛЕКЛЮЗ

Врххлете като вихър безчислений враг
над Парижката робска комуна
и борците последни студеният мрак
с окжрвавени устни целуна.

Милионния град, разорен и пламтящ,
сякаш немощно гжрчи се вече,
а над пустите улици траурен плащ
е раздиплила майската вечер.

Барикади срутени, бездушни тела,
пустота и кошмар безпощаден.
И прозорците гледат с разбити стжкла,
кат очите на череп грамаден.

А вжрви Делеклюз зашеметен, но горд,
сжс походка безумно спокойна,
и в душата му стихва последен акорд
от гржмовната музика бойна.

Там — отсреща — Смжртта притаена мжлчи,
притаен е и враг многоброен.
Ще ги зжрне той смел, ще ги зжрне в очи
и ще падне студен и спокоен.

